# KOMMISSION

## KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 31. juli 1981

**om en støtte, som den nederlandske regering agter at yde med henblik på at skabe supplerende produktionskapacitet i en virksomhed inden for den petrokemiske industri (aromatiske opløsningsmidler)**

**(Den nederlandske tekst er den eneste autentiske)**

(81/738/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med nævnte artikel at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

ved artikel 6 i den nederlandske lov af 29. juni 1978 har Wet Investeringsrekening (WIR) [1] vedrørende stimulering og styring af investeringerne indført en supplerende præmie til store projekter; tilskuddet skal ydes til investeringsprojekter, der overstiger 30 mio fl. og det kan være på op til 4 % af det pågældende investeringsbeløb, afhængigt af antallet af nyoprettede arbejdspladser;

ved undersøgelsen af nævnte lovforslag i overensstemmelse med proceduren i EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, anførte Kommissionen, at den »supplerende præmie til store projekter« udgjorde en generel støtteordning, da det ikke indeholdt noget erhvervsmæssigt eller regionalt mål; da ordningen finder anvendelse på alle investeringer uden skelnen mellem virksomheder, regioner eller erhvervsgrene, kunne den ikke nyde godt af undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) eller c); uden en nærmere specifikation af industrielle eller regionale mål kunne Kommissionen ikke vurdere ordningens virkninger på handelen mellem medlemsstaterne eller på konkurrencen og således vurdere, om den var forenelig med fællesmarkedet;

hvad sådanne generelle støtteordninger angår, er det Kommissionens praksis at acceptere dem, når en af følgende to betingelser er opfyldt: medlemsstaten anmelder til Kommissionen enten en regional eller erhvervsmæssig plan for ordningens anvendelse eller, hvis den ikke finder dette muligt, vigtige enkelttilfælde, hvor ordningen anvendes;

i overensstemmelse med dette standpunkt anmodede Kommissionen om, at alle enkelttilfælde af anvendelse af »den supplerende præmie for store projekter« i betragtning af de pågældende investeringers omfang på forhånd og betids, jf. EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, blev anmeldt til den;

under drøftelser med de nederlandske myndigheder meddelte Kommissionen, at den ville tage stilling til præmiens ydelse fra sag til sag og under hensyntagen til de hermed forbundne fordele og til de principper, der er nedfældet i artikel 92 ff., eller som er udviklet i forbindelse med den praktiske anvendelse af disse bestemmelser; af den omstændighed, at Kommissionen har krævet systematisk forhåndsmeddelelse om hvert enkelttilfælde, kan den nederlandske regering ikke udlede, at Kommissionen på forhånd har udtrykt noget positivt standpunkt over for ordningen med den supplerende præmie;

den nederlandske regering har imødekommet Kommissionens anmodning ved i artikel 6, stk. 7, og i artikel 7, stk. 3, i kapitel V i nævnte nederlandske lov af 29. juni 1978 at indføre regler om en sådan forhåndsmeddelelse;

[1] Staatsblad 1978, nr. 368.

II

ved skrivelse af 21. marts 1979 har den nederlandske regering i overensstemmelse med denne procedure meddelt Kommissionen, at den har til hensigt at yde »den supplerende præmie til store projekter« til en virksomhed inden for den petrokemiske industri;

der er tale om ved en støtte til en virksomhed at bidrage til i årene indtil 1985 at skabe en supplerende produktionskapacitet på 230 000 t aromatiske opløsningsmidler i Rotterdam/Pernis-området, som indebærer oprettelsen af 90 nye arbejdspladser samt at erstatte anlæg, der er blevet forældede;

den samlede investering vurderes til 79 mio fl., og der vil til projektet blive ydet et tilskud på 1,1 mio fl. i henhold til WIR-ordningen (supplerende præmie til store projekter); da projektet skal gennemføres i Pernis-området, ydes der ikke regionalstøtte til det;

den virksomhed, der allerede er etableret i Rotterdam/Pernis, anser denne investering som en fordelagtig disposition, da den vil sætte den i stand til at imødekomme en øget efterspørgsel på det pågældende produkt;

III

Kommissionen har i henhold til EØF-traktatens artikel 93 givet den nederlandske regering en frist til at fremsætte sine bemærkninger, hvilket den gjorde den 27. august 1979, idet den understregede, at WIR-ordningen finder anvendelse automatisk og ikke gør det muligt at yde støtten selektivt afhængigt af den pågældende investerings nytteværdi; formålet med den pågældende investering er hovedsagelig at fremstille aromatiske opløsningsmidler, som i fremtiden skal erstatte de opløsningsmidler, der produceres for tiden; en del af denne investering skal bruges til at færdiggøre et eksisterende anlæg og til at udskifte et andet;

under høringen af de interesserede parter har regeringerne for to medlemsstater understreget, at den øgede produktionskapacitet for aromatiske opløsningsmidler vil kunne påvirke samhandelen på en måde, der strider mod den fælles interesse;

IV

den af den nederlandske regering foreslåede støtte vil derfor kunne påvirke handelen mellem medlemsstaterne og fordreje eller true med at fordreje konkurrencen ved at begunstige den pågældende virksomhed eller dens produktion, jf. EØF-traktatens artikel 92, stk. 1;

ifølge EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, er støtte som opfylder de i samme artikel anførte kriterier principielt uforenelig med fællesmarkedet; i de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3 anførte undtagelser fra denne uforenelighed nævnes de mål, der skal søges nået i Fællesskabets og ikke i den enkelte støttemodtagende virksomheds interesser; disse undtagelser skal fortolkes snævert i forbindelse med en gennemgang af enhver regional eller erhvervsmæssig støtteordning eller ethvert enkelttilfælde, hvor generelle støtteordninger finder anvendelse; navnlig kan der kun indrømmes undtagelse, hvor Kommissionen selv kan fastslå, at uden støtten kan markedskræfternes frie spil ikke i sig selv føre til, at de pågældende virksomheder handler til virkeliggørelse af et af de i nævnte undtagelsesbestemmelser anførte mål;

at indrømme en undtagelse, når det drejer sig om støtte, for hvilke der ikke er nogen modydelse, ville svare til, at det accepteredes, at handelen mellem medlemsstater blev påvirket og konkurrencen fordrejet, uden at der ville tilflyde Fællesskabet nogen fordel heraf, samtidig med at det ville være en godkendelse af, at visse medlemsstater fik urimelige fordele;

når Kommissionen anvender ovennævnte principper i forbindelse med sin undersøgelse af enkelttilfælde, hvor generelle støtteordninger bringes i anvendelse, skal den finde det godtgjort, at der fra den støttemodtagende virksomheds side foreligger en modydelse, således at forstå, at ydelsen af støtten skal fremme opnåelsen af et af de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte mål; kan en sådan modydelse ikke påvises, og navnlig hvor den støttede investering alligevel ville være blevet foretaget, er det klart, at støtten ikke bidrager til at opnå de i undtagelserne nævnte mål, men tjener til at øge den pågældende virksomheds finansielle styrke;

i nærværende tilfælde synes der ikke at foreligge en sådan modydelse fra den støttemodtagende virksomheds side;

den nederlandske regering har nemlig ikke kunnet give — og Kommissionen har ikke kunnet finde — nogen begrundelse for, at den pågældende støtte opfylder betingelserne for at kunne falde ind under en af de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte undtagelser;

for så vidt angår de i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), indeholdte undtagelsesbestemmelser angående støtte til fremme af udviklingen af visse områder, må det antages, at området i Rotterdam/Pernis ikke er et område, hvor levestandarden er »usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse«, som anført i undtagelsesbestemmelsen i litra a); hvad an-

går undtagelsesbestemmelsen i litra c), har den nederlandske regering ikke medtaget området blandt de, som kræver speciel regional udviklingsstøtte ; den nederlandske regering har i sine bemærkninger til Kommissionen understreget, at »den supplerende præmie til store projekter« ikke ydes på grundlag af regionale betragtninger ;

for så vidt angår undtagelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), er de pågældende investeringer under alle omstændigheder underlagt de normale markedskræfter ; desuden er der ikke ved den pågældende investering noget, der specielt giver den karakter af »et projekt af fælleseuropæisk interesse«, eller »et projekt, der kan afhjælpe alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«, hvis fremme berettiger til, at der i henhold til EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), gøres undtagelse fra EØF-traktatens artikel 92, stk. 1 ; da Kommissionen tog stilling til WIR-støtteordningen, påpegede den i øvrigt, at Nederlandene er en del af Fællesskabets centrale regioner, dvs. regioner, der i fællesskabssammenhæng ikke har de alvorligste sociale og økonomiske problemer, samtidig med at de udgør en region, hvor der er en reel fare for, at der vil finde et overbud af støtte sted, og hvor enhver støtte i højere grad end andetsteds vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne ; endvidere findes der i de foreliggende socio-økonomiske oplysninger for Nederlandene intet, der giver anledning til at slutte, at der i traktatens forstand hersker en alvorlig forstyrrelse i landets økonomi ; det er ikke formålet med »den supplerende præmie til store projekter«, således som den ydes i konkrete tilfælde, at afhjælpe en sådan situation ; hvis man antog et andet standpunkt, ville Nederlandene i den nuværende situation med langsom vækst og stor arbejdsløshed i hele Fællesskabet få mulighed for til egen fordel at tiltrække investeringer fra andre, mindre gunstigt stillede medlemsstater ; den seneste økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabet taler for, at dette standpunkt fastholdes både over for præmien som sådan og over for de enkelte tilfælde, hvor den kan ydes ;

hvad endelig angår undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), om »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene« har undersøgelsen af udviklingen i sektoren aromatiske opløsningsmidler navnlig i sammenligning med prognoserne vedrørende efterspørgselen efter det pågældende produkt, vist, at markedsforholdene i sig selv uden offentlige indgreb kan sikre en normal udvikling af denne erhvervsgren ; den omstændighed, at en væsentlig del af den produktion, der bliver resultatet af den påtænkte kapacitetsforøgelse efter al sandsynlighed vil blive eksporteret til de øvrige medlemsstater og det i en markedssituation, der præges af en stærk konkurrence, gør det ikke muligt at antage, at samhandelsvilkårene ikke vil blive ændret ved denne støtte på en måde, der strider mod den fælles interesse ;

det nederlandske støtteprojekt opfylder således ikke de nødvendige betingelser for at kunne falde ind under en af undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

*Artikel 1*

Kongeriget Nederlandene undlader at gennemføre det projekt, hvorom den nederlandske udenrigsminister gav Kommissionen meddelelse ved skrivelse af 21. marts 1979, og som går ud på at yde en »supplerende præmie til store projekter« i forbindelse med investeringer, der foretages i Rotterdam/Pernis af et nederlandsk selskab inden for den petrokemiske industri.

*Artikel 2*

Kongeriget Nederlandene underretter inden to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, som den har truffet med henblik på at efterkomme beslutningen.

*Artikel 3*

Denne beslutning er rettet til kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. juli 1981.

*På Kommissionens vegne*

F.H.J.J. ANDRIESSEN

*Medlem af Kommissionen*